

som alle de andre EU-lande fører, men at det, der er hele humlen i SF's EU-politik, er, at reglerne bliver kopieret, men det skal bare være på et mellemstatsligt niveau.

Så er SF sådan set tilfreds. Så er der fuld respekt for forbeholdet, bare vi kopierer det, de andre laver. Blæse være med forbeholdets udformning; bare det er på et mellemstatsligt niveau, så er SF ganske tilfreds.

Og så har jeg også fået bekræftet spørgsmål nr. 2, nemlig at det, som SF så går efter, åbenbart er et samarbejde, som er fuldstændig lukket for Danmarks vedkommende, som kun foregår på mellemstatsligt niveau og ikke på et niveau, hvor der er noget demokratisk kontrol. For det er jo det, der er forskellen på mellemstatsligt samarbejde og søjle 1-samarbejde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg giver hr. Knud Erik Hansen helt ret i, at vi kan få indflydelse. Vi har mulighed for at få indflydelse. Vi kan være til stede. Vi kan komme med vores meninger, men vi kan kun påvirke i det omfang, de andre vil lade os få den påvirkning.

Og så er det, jeg ikke forstår, hvorfor SF ikke siger: O.k., hvorfor så dog ikke lade os tage den fulde indflydelse, som vi kan få, hvis vi er fuldt medlem af samarbejdet?

Hvis SF gerne vil have indflydelse, er der jo en måde at få det på. Det er ved at sige: Lad os være medlem af samarbejdet på ordinære vilkår og ikke have et forbehold, som afskærer os fra den indflydelse, som SF jo gerne vil have.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt svare begge: Det står jo tilbage at bevise, at vi ikke kan få indflydelse.

Formelt er det rigtigt, at vi har indflydelse, og hvis vi var med i fuldt omfang, havde vi også mere indflydelse. Men alle her ved jo godt, at der også er en politisk verden, og det indebærer, at der er nogle interesser, man deler med andre. Jeg er helt sikker på, at de andre EU-lande, ligesom det har været gældende på de andre områder, er interesserede i, at Danmark også er med på dette område og lytter til os.

Reelt kan det mellemstatslige samarbejde også indebære indflydelse, og hvis vi tilslutter os det, er det klart, at det indebærer forpligtelser. Men det, jeg synes er galt ved debatten i dag, er, at de partier, der så gerne vil af med for-

beholdene, forsøger at beskrive det mellemstatslige som en fuldkommen umulig situation, hvor Danmark ikke kan få indflydelse. Det mener jeg ikke er rigtigt, men det kræver selvfølgelig, at vi spiller vores kort rigtigt og melder ud, så de andre ved, hvor de har Danmarks holdning til de emner, der er på dagsordenen. Så kan vi også få reel indflydelse.

Det, der karakteriserer det mellemstatslige samarbejde, er, at parterne går sammen, påvirker hinanden og også laver aftaler sammen, og det er jo det, vi er i gang med her. Vi skal lave en aftale med de øvrige EU-lande, og hvis de er interesserede i at få os med, er de også interesserede i at give os indflydelse.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu har vi flere gange under debatten fået præciseret, at det, der er problemstillingen, specielt når vi diskuterer flygtningeområdet, jo er, at det ikke er et spørgsmål om, at Danmark bare indbyder, når vi har lyst til det, men at vi rent faktisk er i den situation, at de andre skal sige god for, at vi skal være med. Der er jo en forskel på de to problemstillinger.

Mit spørgsmål til SF's ordfører er: Hvis det for SF er så utrolig væsentligt, at Danmark er med i det hele, at der bliver lyttet til os, på trods af at vi ikke sidder med ved bordet og træffer beslutninger i den sidste ende, hvorfor i alverden vil SF så bevare det forbehold, hvis man alligevel vil have den samme politik som den, der bliver ført i resten af EU-landene? Der er jo ikke nogen diskussion om, at det, at man sidder med ved bordet og stemmer, giver mere indflydelse i den sidste ende.

Det lyder altså som det rene paragrafrytteri, at SF vil bevare et forbehold mere af navn end af gavn, når man udmærket godt ved, at de resultater, vi kan få, bliver bedre, hvis vi er fuldt ud med. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad der er SF's politik. Hvordan kan man argumentere for, at vi skal søge indflydelse og være med og kopiere, men alligevel skal stå udenfor? Det hænger simpelt hen ikke sammen, og jeg kan faktisk ikke se ét eneste argument for, at SF kan gå ind for at bevare et ja til de danske forbehold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg bryder mig altså ikke om, at man giver debatten karakter og siger, at debatten handler om